

πολιτικές και ρατσιστικές εξάρσεις

Την περασμένη βδομάδα γίναμε μάρτυρες δυο επεισοδίων ρατσιστικών εξάρσεων στην πόλη της Λάρνακας. Το πρώτο επεισόδιο αφορούσε στον ξυλοδαρμό Ελληνοκύπριου αστυνομικού από Παλαιστινίους διαδηλωτές, οι όποιοι επίμονα ζητούσαν τα προσφυγικά τους επιδόματα. Το δεύτερο επεισόδιο αφορούσε στον καβγά περίπου σαράντα Ελληνοκυπρίων και αραβόφωνων μαθητών στο Λύκειο της Βεργίνας, ο οποίος άφησε πίσω του πέντε ελαφρά τραυματισμένους μαθητές. Τονίζω ότι οι προαναφερθείσες ρατσιστικές εξάρσεις είναι αδικαιολόγητες και καταδικαστέες σε οποιαδήποτε πολιτισμένη κοινωνία.

Του
**δρος Παναγιώτη
Θεοδοσίου***

Το τελευταίο διάστημα πολλοί κάνουν λόγο για έξαρση του ρατσισμού και ενίσχυση της ξενοφοβίας μεταξύ των Κυπρίων. Τέτοιου είδους τοποθετήσεις εξαγγέλλονται συχνά από διάφορους σημαντικούς πολιτικούς παράγοντες. Αισθάνομαι πως οι προαναφερθέντες αδυνατούν να κατανοήσουν τις ανησυχίες, τους προβληματισμούς και την ανασφάλεια της συντριπτικής πλειοψηφίας του κυπριακού λαού όσον αφορά σε θέματα της ανεργίας, της μετανάστευσης, των πολιτικών προσφύγων και άλλων κοινωνικών ομάδων.

Πολλοί Κύπριοι πολίτες, κυρίως χαμηλόμισθοι και συνταξιούχοι, δικαίως δυσανασχετούν, όταν διαπιστώνουν ότι τα κορηγούμενα επιδόματα σε πολιτικούς πρόσφυγες και άλλες κοινωνικές ομάδες ξεπερνούν κατά πολύ τις δικές τους απολαβές, για τις οποίες μάλιστα έχουν μοχθήσει. Η κατάσταση αυτή θα πρέπει να διορθωθεί άμεσα και αποτελεσματικά και χωρίς περιττές δικαιολογίες από τους εξασκούντες κοινωνική και οικονομική πολιτική.

Συχνά αφήνεται να εννοηθεί ότι την πολιτική των απόλυτα υψηλών ευεργετημάτων τα οποία λαμβάνουν οι πολιτικοί πρόσφυγες στην Κύπρο την επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Τέτοιου είδους τοποθετήσεις αποτελούν διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, οι πολιτικοί πρόσφυγες φιλοξενούνται σε κέντρα υποδοχής μεταναστών τα οποία παρέχουν μόνο τις βασικές ανάγκες της στέγασης, σίτισης και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης. Σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, το μέσο μηνιαίο επίδομα κατά οικογένεια είναι πολύ μικρότερο από αυτό των 1.500 ευρώ που παρέχεται στους πολιτικούς πρόσφυγες στην Κύπρο. Υπόψη, ότι το ποσό αυτό ξεπερνά κατά πολύ το μηνιαίο εισόδημα πολλών ελληνοκυπριακών οικογενειών, καθώς και της μεγάλης πλειοψηφίας των συνταξιούχων μας.

Οι εφαρμοζόμενες κοινωνικές και ανθρωπιστικές πολιτικές εντός της Κυπριακής Δημοκρατίας θα πρέπει να είναι συνεπείς και ακριβοδίκαιες προς κάθε πολίτη, ώστε να αποφεύγεται η παραμικρή ανάδειξη αισθημάτων μη δίκαιης μεταχείρισης. Έτσι μόνο θα αποκατασταθεί το περί δικαίου αίσθημα των πολιτών της Κυπριακής Δημοκρατίας και ταυτόχρονα θα περιοριστούν οι ακραίες και μη αποδεκτές συμπεριφορές, που μόνο αμαυρώνουν την εικόνα της χώρας μας.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι ο κυπριακός λαός ουδέποτε υπήρξε μικρόψυχος και πάντοτε μπορούσε να αντιληφθεί σε πλήρη βαθμό τι εστί να βρίσκεται κανείς σε ξένο τόπο, επιδιώκοντας ένα καλύτερο μέλλον. Σε περιόδους οικονομικής κρίσης, οι ρατσιστικές εξάρσεις αναζωπυρώνονται όταν οι εφαρμοζόμενες οικονομικές και κοινωνικές πολιτικές είναι ασυνεπείς και άδικες.

* Καθηγητής Χρηματοοικονομικών,
Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου